

Úvodní slovo generálního ředitele

Vážení spolupracovníci,

začínající podzim nasvědčuje konec volných dnů. Myslím, že období dovolených jsme zvládli bez větších problémů. Zastupitelnost každého pracovníka, která je důležitá byla prokázána.

Během letních měsíců došlo k velkým změnám v dozorčí radě našeho podniku. Jménem Ministerstva zemědělství ČR vykonávajícího funkci zakladatele je oprávněn jednat RNDr. Pavel Punčochář, CSc. Počet členů dozorčí rady bylo stanoveno na šest. Jsou to Ing. Roman Schindler, RNDr. Pavel Punčochář, CSc., Ing. Ivo Machar, Ph.D., Ing. Aleš Kendík a z řad našich zaměstnanců znovu Ing. Ivana Musálková a Ing. Marie Krkavcová.

Suché a parné léto opět náš podnik vzvedlo do popředí zájmu médií, stejně tak neméně zajímavá událost jakou bylo schválení velké varianty vodní nádrže Nové Heřminovy zastupitelstvem kraje. O této protipovodňové ochraně v povodí řeky Opavy bylo již napsáno a řečeno mnoho. Však ne vždy objektivně a pravdivě. Mnohá ekologická sdružení zájemně zkreslují informace a vytvářejí tak nepřátelské postoje vůči našemu podniku. Nám tedy nezbývá než stále opakovat, že obyvatele Krnovska a okolních obcí lze bezpečně ochránit jen výstavbou vodní nádrže. Ekology navrhovaná tzv. přírodě blízká opatření v krajině mohou být dalším prvkem, a s. p. Povodí Odry navrhuje dlouhodobé zavádění takových opatření, jako doplňkových k výstavbě nádrže na celém území povodí Opavy, a to formou komplexních pozemkových úprav.

Je velmi důležité také zmínit, že jsme navrhovali provést mezi obyvateli obce Nové Heřminovy průzkum, jakou formu náhrady by upřednostňovali, zda výstavbu nových domků, či bydlení v bytových domech, zda by chtěli bydlet znovu v jedné vesnici, nebo by dali přednost blízkým obcím nebo městům. V případě, že by obyvatelé upřednostňovali novou společnou vesnici, navrhujeme zadat tzv. vyhledávací studii, kterou by se našla místa s obdobným charakterem krajiny, jaký se nachází v Nových Heřminovech. Málo je zmiňován fakt, že významná část obce leží dnes v záplavovém území již od průtoku dvacetileté vody a novou výstavbou by obyvatelé získali bezpečnější místo. Důležité je, aby stát a případně také obce, které budou těžit z ochrany před povodněmi, zajistili občanům důstojnou formu této náhrady s řešením ještě před výstavbou samotné nádrže.

Doufejme, že nádrž, kterou naši předkové plánovali již na začátku 19. století, bude sloužit k užítku tisícům lidí žijících v povodí řeky Opavy.

Spolu s řešením protipovodňové ochrany Bohumína, Karviné a zvýšení oderských hrází v Ostravě, které bylo započato již v letošním roce, patří horní Opava k největším problémům kraje v této oblasti.

Přeji nám všem hodně pracovních úspěchů.

Ing. Pavel Schneider

Pranostiky

Září je májem podzimu.

**Od Ludmily světice
obouvej již střevíce.**

(16. 9.)

Babí léto má své stříbro i zlato.

**Je-li na podzim mnoho hub,
přijde tuhá zima.**

**Třetího října bouře a louže,
třicátého sníh a rampouchy.**

Svatá Terezie zasazuje zimní okna.

(15. 10.)

Svatý Havel – devět časů za den.

(16. 10.)

**Na svatého Šimoniše příkluše
k nám zima tiše.**

(28. 10.)

Úvodník redakce

Vážení čtenáři,

doba dovolených se pomalu dostává do finišu a zářijové vydání našeho podnikového časopisu avizuje již začínající podzim. Léto bylo vskutku teplé, slunečné a hodně suché. O tom, jak jsme suchu zvládli, se dočtete v článku našeho vedoucího dispečinku Ing. Jiřího Pagáče. V minulém čísle jsme Vás vybízeli k sepsání svých zážitků z dovolené. Vypadá to, že vodohospodáři nikam nejezdí, nebo se o své zážitky s nikým nechtějí podělit. Redakce neobdržela žádné fotografie ani povídání. Je to škoda, snad příště. Zkusíme to tedy sami. V tomto vydání se setkáte také s řediteli obou našich závodů Ing. Jiřím Šaškem a Ing. Jiřím Tkáčem, nebude chybět náš seriál o břehových porostech a o rybách, tentokrát o jejich zdravotním stavu. Dočtete se opět něco o historii povodí a samozřejmě jsme nezapomněli na sportovní hry.

Soutěže, kterou jsme vyhlásili v minulém čísle, se zúčastnilo velmi málo čtenářů, přesto se dozvíte jméno vítěze.

Vám přejeme příjemné a zábavné čtení, redakci přejeme hodně aktivních čtenářů a dopisovatelů.

Redakce Kapky

VD Žermanice

Výsledky hospodaření za 1. pololetí 2003

Výsledkem hospodaření podniku za 1. pololetí roku 2003 je zisk ve výši 42 658 tis. Kč, což je o 4 751 tis. Kč více, než pro toto období stanovil časový plán a zároveň o 3 045 tis. Kč více, než bylo dosaženo za stejné období roku 2002. Vykázaná tvorba zisku odpovídá sezónnímu charakteru činnosti podniku.

Překročení časového plánu zisku je dáno dosažením nadplánovaných výnosů v objemu 10 761 tis. Kč. Z nich pak především tržeb, kde byl časový plán překročen o 5 597 tis. Kč.

V porovnání s loňským rokem vzrostly tržby o 5 017 tis. Kč. Zatímco tržby za povrchovou vodu jsou v roce 2003 o 10 018 tis. Kč vyšší (vlivem cenového růstu), tržby za elektrický proud jsou naopak proti roku 2002 o 5 575 tis. Kč nižší. Důvodem tohoto meziročního poklesu je potřeba řešení průsaků na VD Slezská Harta a také nepříznivé srážkové poměry.

Dále se ve výnosové oblasti promítá skutečnost, že ve prospěch provozních výnosů byla jednorázově zúčtována dotace na splátku jistiny provozního úvěru v částce 4 380 tis. Kč, s jejíž poskytnutím počítal plán až v samotném závěru roku. Můžeme být spokojeni i s vývojem provozních výnosů a tržeb z prodeje nepotřebného hmotného majetku a materiálu. Naopak negativně se v prvním pololetí projevilo určité zpoždění v realizaci oprav povodňových škod. Z toho důvodu bylo možno zúčtovat nároky na příslušné provozní dotace pouze v částce o 1 176 tis. Kč nižší, než předpokládal časový plán.

V nákladech je proti časovému plánu vykázaná menší úspora (856 tis. Kč) v oblasti spotřebovaných nákupů, zahrnujících spotřebu materiálu a energie. Ve sféře nakupovaných služeb je zaznamenáno nečerpání nákladů na opravy povodňových škod (1 176 tis. Kč), dále nečerpání nákladů na opravy na vodních tocích a dílech (1 258 tis. Kč), což je však kompenzováno provedením (původně, samostatně neplánovaných) oprav na drobných vodních tocích (1 597 tis. Kč) a překročením plánované hodnoty na opravy ostatního majetku (o 546 tis. Kč). V důsledku toho jsou plánované opravy celkem nečerpány pouze o 291 tis. Kč.

Proti stejnému období roku 2002 je u oprav povodňových škod realizován objem o 5 054 tis. Kč vyšší, u celkových oprav pak o 8 033 tis. Kč vyšší. Ve snaze o zamezení neodůvodněné koncentrace finančních nároků do závěrečného období roku (kdy je podnik povinen uhradit řadu závazků finančního charakteru, z toho především splátku návratné finanční výpomoci na VD Slezská Harta v částce 21 920 tis. Kč) bylo pro rok 2003 naplánováno rovnoměrnější čerpání nákladů na opravy. Při porovnání stejného období loňského roku došlo k určitému zlepšení, avšak za časovým plánem tohoto roku dosažená skutečnost poněkud zůstala. Pomineme-li objemově nevýznamné opravy na drobných vodních tocích a opravy majetku, který nemá bezprostřední vodohospodářskou funkci, pak se časové plnění rozhodujících objemů oprav za hodnocené období pohybuje v rozmezí od 24 do 30 % plánovaných ročních objemů. To není výsledek nijak přesvědčivý a lze jen litovat, že srážkově chudšího období, které je pro práce tohoto druhu výhodné, nebylo využito k rychlejšímu postupu plnění ročního plánu.

Dokončení na str. 4

Dejme slovo ředitelům našich závodů

Děje se, nebo neděje?

Ale děje! A úsměv na tváři neznámá, že se vždy vše hladce daří.

Vážení přátelé, redakce Kapky vyčlenila v tomto vydání prostor pro několik řádků o závodě Opava. Téma určila jediná položená otázka - „Co se tam u Vás vlastně děje?“

Opavský závod plošně zaujímá asi dvě

třetiny našeho podniku a myslet si, že se od Vidnavského a Osoblažského výběžku, přes Jeseníky, Oderské Vrchy až do podhůří Beskyd nic neděje, by bylo asi špatné.

Závod se v podmínkách státního podniku s pracovními záležitostmi vypořádává v běžném provozním režimu a v následujících řádcích zmíním jen některé skutečnosti - snad pro čtenáře zajímavé.

Kromě běžných provozních činností jsou závodem zajišťovány některé akce stavební, financované z různých finančních zdrojů.

Za zmínku stojí rekonstrukční práce na pravobřežní ochranné hrázi řeky Opavy v km 39,460-41,500 v katastru Opavy (Palhanec). Hráz byla realizována podle projektové dokumentace z roku 1969 tak, aby umožnila bezpečné převedení Q100. Během červencové povodně v roce 1997 došlo v důsledku zatížení (přelití hráze říčním proudem) k několika lokálním destrucím inundační hráze.

Hráz byla místy poškozena. Po opadnutí povodňové vlny byly porušeny části hráze urychleně sanovány jilovitým materiálem

tak, aby bylo zabráněno možnému opětovnému zaplavení zastavěného prostoru za vzdušnou stranou hráze.

Úkolem stávajících rekonstrukčních prací je:

- zajistit převýšení koruny hráze nad teoretickou úroveň hladiny při Q100 (min. o 0,50 m)
- zajistit dostatečnou stabilitu vzdušného líce hráze
- posílení násypu hráze v místě její destrukce v roce 1997
- pomístní sanace propustného pískového podloží hráze a propustných ploch v násypu hráze vybudováním návodního jilového těsnění
- pomístní výměna nestabilního kašovitěho podloží a úprava sklonu návodního líce hráze.

Práce byly po výběrovém řízení zahájeny firmou ALGOMAN v tomto roce a ukončeny budou koncem příštího roku.

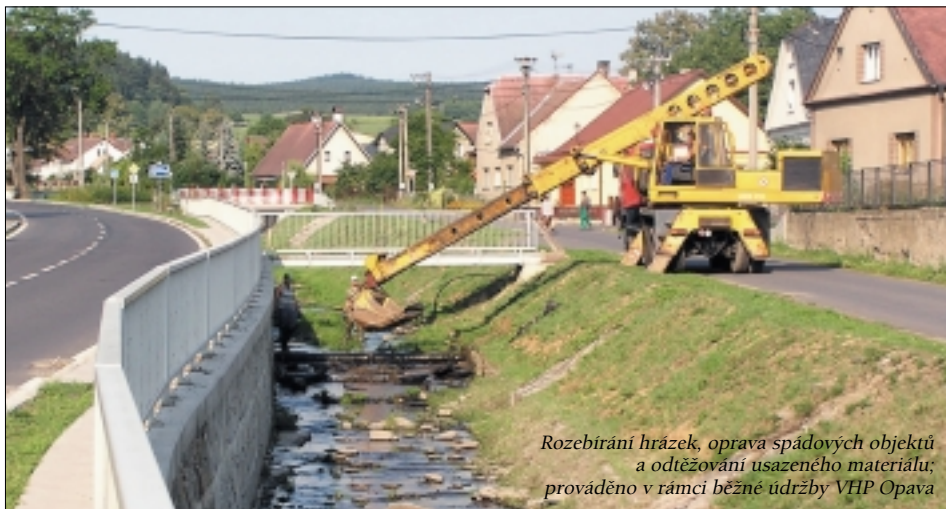
Všichni přímo zainteresovaní s povděkem snaželi tropické počasí letních měsíců,

protože představa případných přivalových srážek při vybagrovaných hrázích nebyla příjemná.

Na jedné straně se staví, buduje, vylepšuje, odstraňují se následky velkých vod a na straně druhé těžko pochopit jednání, netečnost a hlavně krátkou paměť obyvatel - například Lichnova na říčce Čizině.

Po ničivé lokální povodni v roce 1996,

Rozebírání hrázek, oprava spádových objektů a odtěžení usazeného materiálu; prováděno v rámci běžné údržby VHP Opava

Zodpovědní pracovníci při převímce základové spáry ochranné hráze v místě městského náhonu

kdy se obcí Lichnov doslova jako smršť přehnal velká voda a zničila vše, co jí stálo v cestě, bylo nákladem cca 150 mil. Kč opraveno a zregulováno koryto řeky v průtahu celé obce.

Jako správci toku jsme předpokládali, že toto investiční vodohospodářské dílo bude při obvyklé běžné údržbě sloužit řadu let.

Obyvatelé Lichnova však asi už zapomněli, jak vypadalo koryto Čižiny před r. 1996 a hlavně po povodni v květnu téhož roku.

Vybudovaná úprava se stala předmětem zájmu „místních stavitelů“. Především kamen z příčných spádových objektů je místními obyvateli rozebírán a používán k různým účelům, ale zejména jsou v korytě Čižiny stavěny

z kamenů, igelitových pytlů a jiného materiálu vzdouvací hrázky. Takovéto „divoké“ příčné stavby mají výrazný nežádoucí vliv na odtokové poměry, způsobují zanášení koryta a zvyšují nebezpečí vybřežení zvýšených průtoků. Dalším neopomenutelným aspektem je, že touto činností dochází k poškozování majetku státního podniku. Z tohoto pohledu jsme v posledních týdnech zvažovali podání trestního oznámení na neznámého pachatele.

Po společných jednáních se starostkou obce a Policií ČR bylo od tohoto prozatím upuštěno, byla provedena společná pochůzka a náhodní pobřežníci byli upozorněni na nezákonnost a nebezpečnost tohoto jednání. V tomto smyslu pak byli upozorněni všichni občané v relaci místního rozhlasu.

Je mnoho témat a problémů, o kterých by se dalo psát a povídat, o iniciativách a postojích některých ekologických ochránců a odborníků, o porušování PHO na nádržích z pohledu rekreace, koupání, rybolovu a vjezdů motorových vozidel, o stárnutí významných vodohospodářských děl apod.

Protože vydávání podnikového zpravodaje nekončí, tak snad někdy příště o něčem dalším.

Ing. Jiří Tkáč

Co nového na přehradách

Závod 2, to jsou také přehradní nádrže. Součástí naší práce je údržba a zajišťování provozu na 6 přehradách včetně horních částí vodohospodářsky významných vodních toků.

Problematika údržby přehrad je značně odlišná od úprav toků a zahrnuje práce nejen prováděné vlastními pracovníky, ale často práce zajišťované odbornými firmami. Profesně se jedná o různé specializace od stavebních přes strojné a elektromontážní práce až po instalace řídicích systémů. Samostatnou kapitolou je provoz malých vodních elektráren, kterých je na beskydských přehradách instalováno 7. Také rozsah prací je velmi různorodý. S výjimkou velkých akcí, jako byla rekonstrukce VD Morávka nebo oprava koruny hráze VD Žermanice, zajišťuje přípravu a realizaci prací oprav a investic vodohospodářský provoz

vodní díla. U specializovaných oprav probíhá příprava samozřejmě ve spolupráci s odbornými pracovníky provozního odboru.

Významnějšími pracemi provedenými v letošním roce byla například výměna ocelového schodiště v 15m hluboké šachtě na vstupu do štoly na VD Šance. Na stejné přehradě je prováděna náročná kontrola a napnutí nosných lan na přístupové lávce k odběrné věži. Ve štolách VD Těrlicko dochází k výměně osvětlení a za plného provozu k náhradě zkorodovaných nosných kabelových roštů za plastové žlaby. Na VD Těrlicko je projekčně připravena výměna hydraulického ovládání uzávěrů spodních výpustí za bezpečnější mechanické. Realizace této opravy bude zahájena ještě letos. Na této přehradě byl také vyměněn uzávěr na asanačním potrubí a další na přívodu vody na čerpací stanici OKD. Na VD Žermanice byla ukončena významná rekonstrukce uzávěrů spodních výpustí, o které již bylo psáno. Také zajištění ochrany přehrad bylo po září 2001 znovu přehodnoceno a po vodárenských nádržích Šance a Morávka také ostatní nádrže budou letos doplněny důkladnějším mechanickým zabezpečením vstupů do objektů a také elektronickým zabezpečovacím systémem trvale napojeným na ochrannou službu.

Provoz vodních děl však znamená také údržbu více než 120 km toků. Jsou prováděny opravy dlažeb na korytech za vývody VD Olešná a Baška, mýcení na hrázích VD a opravy objektů na tocích. Poslední roky je stále větší pozornost věnována údržbě více než 35 let starého přivaděče Vyšní Lhoty-Žerma-

nice, jehož umělé 7,6 km dlouhé betonové koryto a 20 spádových stupňů si stále důrazněji říká o větší opravu. Průběžně jsou každoročně opravovány největší poškození dna a svahů. V letošním roce bude proveden průzkum a projekčně připravena oprava jednoho stupně, která bude vzorem pro následné opravy stupňů dalších. Bez současné opravy dna a opevnění svahů však tyto opravy postrádají význam.

Dokončení na str. 4

Skalická Morávka

Dokončení ze str. 2

V osobních nákladech je vykázána časová úspora (1 467 tis. Kč), zapříčiněná zvýšenou nemocností a zčásti také časovým posunem některých plateb v této oblasti.

Pokud jde o majetkovou a finanční situaci podniku lze konstatovat, že je stabilní a dává dostatek prostoru k zabezpečení všech důležitých potřeb a úkolů podniku. Přestože nejdůležitější opatření k dosažení vyšší likvidity pohledávek byla provedena již v roce 2002 i nadále je této oblasti věnována potřebná pozornost a na občasně výkyvy v platební kázní odběratelů je bez prodlení reagováno. To se v konečném důsledku kladně projevuje v hodnotě krátkodobého finančního majetku, jehož hodnota je proti stavu ke 30. 6. 2002 o 9 523 tis. Kč vyšší. Krátkodobý, sezónní vzestup pohledávek a závazků, který kopíruje vývoj v loňském roce, je způsoben režimem uvolňování prostředků v rámci dotovaných programů, kdy podnik nese obchodní závazky (v rámci sjednaných lhůt splatnosti) vůči příslušným dodavatelům a současně do sféry pohledávek vyúčtovává příslušné nároky na dotace ve stejné výši. Po jejich poskytnutí příslušné závazky uhradí, čímž se hodnota pohledávek i závazků sníží.

V rámci investování do dlouhodobého majetku bylo v 1. pololetí 2003 z vlastních zdrojů vynaloženo 42 615 tis. Kč, tedy 47,09 % ročního plánu, což je výsledek dobrý, prokazující dosažení vyšší rovnoměrnosti při plnění těchto úkolů. Ve stejném období loňského roku bylo pro stejný účel realizováno jen 21 007 tis. Kč. Na stavbách, prováděných jen na vrub vlastních zdrojů, byl za hodnocené období realizován objem dokonce v podílu 55,97 % ročního plánu, což uvedený závěr potvrzuje. Také, pokud jde o účast vlastních zdrojů podniku na dotovaných programech, je realizovaný roční podíl vždy významně vyšší než u dotačních prostředků, což je však dáno režimem jejich uvolňování, který podnik v zásadě ovlivnit nemůže.

Celkově lze výsledky podniku za 1. pololetí hodnotit jako dobré ve vztahu k časovému plánu a s menšími výhradami i pokud jde o realizovanou část ročních úkolů.

Ing. Petr Kučera

Neopravené povodňové škody na Mohelnici

Dokončení ze str. 3

Zmrzne nám úsměv?

Doufám, že nečekáte, že Vám prozradím moc víc, než všichni, kteří mají otevřené oči, ví, ale přece jenom.

Všimli jste si změny ve výrazu provozáků? Bereme totiž neplacené „hodiny asertivity“, a to vždy, když čteme, jednáme nebo odpovídáme na dotazy všech nesmířitelných v občanských sdruženích, kteří to opravdu s tou vodou myslí dobře.

Všichni do jednoho proto trpělivě a bez předstíraných poruch soustředění čtete a posloucháte názory a spekulace typu:

- činnost správců lze považovat za vědomou výrobu povodňových škod pro stavební firmy
- správci toků si nejsou ochotni připustit existenci nových poznatků vědy a jakkoli měnit své zaběhlé přístupy k vodním tokům
- správci těží šterky pouze ke komerčním účelům
- nátrž není nebezpečná, neboť jí ohrožená železniční trať je přece využívána jen občas.

Názory to nekončí, často nám technokratům nabídnou tak jednoduché řešení:

„Dejte řece prostor.“

A tak nám nezbyvá než věcně a klidně, i když se nám chce často křičet, vysvětlovat, že tu „svoji vodu“ známe a díky matematickým ale i fyzikálním modelům poznáváme stále lépe a navrhujeme přírodě blízké úpravy typu usměrňovačů a výkonů, že respektujeme všechno živé, čím příroda disponuje a taky, že nezapomínáme na lidi, kteří řeku milují a žijí u ní, a že tyto lidi chceme a musíme chránit.

A proto, až potkáte někoho, kdo se usmívá, tak si pište, že je to provozák, kterého administrativa nezabila a na prvním místě u něho zůstala voda.

Ing. Jiří Šašek

Limnigrafická stanice na Mohelnici - opravená povodňová škoda

Sucho 2003

Do konce hydrologického roku zbývají už jen dva měsíce a tak je možné provést malé zamyšlení nad současným suchem. Letošní zima byla poměrně studená a dlouhá, ale málo bohatá na sníh. Srážkové úhrny v únoru byly hluboce pod dlouhodobým normálem, stejně i v březnu a dubnu byly srážky nižší. Květen byl sice srážkově v normálu, ale ani to už nestačilo, aby došlo k naplnění na VD Šance a Slezská Harta. Další velký výpadek nastal v červnu, kde srážkové úhrny byly pod 50 % dlouhodobého průměru. Červenec byl sice srážkově normální, ale srpen opět hluboce pod dlouhodobým normálem. Pro dokreslení situace uvádíme srážkové úhrny na několika vodních dílech k 1. 9. 2003:

	naměřený srážkový úhrn	dlouhodobý průměr
VD Šance	680	1 204
VD Morávka	680	1 143
VD Žermanice	434	966

Situace v zásobování vodou není zatím zvláště dramatická, na všech nádržích bylo postupně zrušeno energetické využití a odtoky byly sníženy na asanační minima. Zásobování vodou probíhá zatím plynule bez požadavků na mimořádná opatření. Velmi pozitivní roli zde hraje vodní dílo Slezská Harta, kde je dostatečná zásoba vody. Zásobní prostory na nádržích jsou naplněny takto (stav k 1. 9. 2003): viz tab. 2.

Podle současných prognóz budeme schopni bez omezení plynule zásobovat vodou ještě 2 měsíce. Z VD Olešná je nyní vypouštěno zvýšené množství vody 80 l/s pro nalepšení VT Olešná pro odběr Dolu Staříč. Tato situace je do značné míry vyvolána tím, že na Hodoňovickém náhonu probíhají opravy a je zde požadován minimální průtok.

Na vodních tocích je situace horší než na nádržích a průtoky se pohybují na úrovni Q355-Q364. V Děhylově dokonce klesl průtok pod Q355 2,63 m³/s, a proto bude nalepšován zvýšeným odtokem 1,5 m³/s z VD Kružberk. Podobná situace může nastat při dalším poklesu průtoku na řece Olši v Dětmarovicích, kde bude nalepšováno z VD Těrlicko.

Problémy s dlouhotrvajícími nízkými průtoky v řece Ostravici se začínají projevovat na režimu čerpání slaných důlních vod z Vodní jámy Jeremenko. Čerpání bylo omezováno z důvodu nízkých průtoků již od poloviny června, v poslední době se nečerpalo vůbec a hladina v podzemí neustále stoupala. Při současném trendu nízkých průtoků by ke konci září hrozilo dostoupení kritické hladiny důlních vod (jejich přetékání do karvinské pánve) a havarijnímu vypouštění. Na jednání mezi zástupci Povodí Odry a Vodní

Tab. 2

Vodní dílo	Zásobní objem (mil m ³)	Současný objem (mil m ³)	% naplnění	Zaklesnutí (m)
Šance	45,547	26,165	60,8	7,15
Morávka	5,445	4,026	81,3	1,9
Kružberk	28,598	18,793	76,5	2,44
Žermanice	19,455	12,756	69,0	2,89
Těrlicko	22,653	18,979	86,3	1,32
Olešná	3,504	2,234	69,7	1,35
Slezská Harta	189,577	167,133	91,8	1,83

jámy Jeremenko byl proto dohodnut způsob přerušovaného čerpání, kdy se střídavě 2 hodiny čerpá a dvě hodiny nečerpá. Tímto způsobem se omezila strmost nárůstu hladiny a oddálila se hrozba havarijního vypouštění. Celková salinita v Ostravici i Odře se podle měření daří udržovat tímto způsobem v přijatelných mezích, kdy nejsou překračovány stanovené limity.

Poslední velké sucho postihlo povodí Odry v roce 1992 a to v druhé polovině roku. Situace tehdy byla mnohem dramatičtější, zejména na vodárenských nádržích Šance (zaklesnutí přes 10 m) a Kružberk, protože v té době nebyla dostavěna nádrž Slezská Harta a odběry byly mnohem vyšší než dnes. V hraničním profilu Odra-Bohumín byl dosažen minimální průtok cca 6 m³/s. Na popud Povodí Odry byly VH orgány

vydány vyhlášky o omezení odběru pitné vody v průmyslových podnicích v okresech Ostrava, Nový Jičín, Opava, Frýdek-Místek a Karviná.

Velké problémy byly rovněž na VD Žermanice, odkud odebírají vodu dva velké podniky – Nová huť a Biocel Paskov. Odběr Biocelu byl převeden na VD Olešná, ale i tam došlo k nedostatku vody, a tak byla vypouštěna voda z VD Baška a přečerpávána od jezu Riviéra do Olešné. Po mnoha složitých jednáních oba podniky nakonec minimalizovaly své odběry (Nová huť tehdy ještě neměla recirkulaci vody) a situaci se podařilo zvládnout.

Uvidíme, jaké další překvapení nám ještě příroda připraví. Ale o tom až v příštím vydání Kapky.

Ing. Jiří Pagáč

S problematikou UHR (účelové rybne hospodářství) na vodárenských nádržích Povodí Odry jste se již na stránkách tohoto časopisu setkali. Nyní Vám přiblížím jednu z mnoha akcí, kterou během roku musí rybářské středisko provést v rámci zmiňovaného UHR. Řeč bude o zdravotní prohlídce ryb spojené s monitoringem vývoje rybí obsádky.

Akce proběhla ve dnech 26. 8. – 29. 8. 2003 na vodárenské nádrži Kružberk. Stanovené datum není dílo náhody, ale muselo skloubit několik faktorů dohromady. Především vhodné roční období (měsíce červenec a srpen patří mezi ideální), dále bezměsíčná noc bez změn počasí, tlaku bouřky (předpověď počasí je pro techniky střediska povinným pořadem v televizi a to během celého roku), podstatné bylo samozřejmě přizpůsobit termín volu pana ing. Řehulky, CSc., který je odborníkem přes rybí nemoci. Také program práce střediska se musel akci podřídít, je nutná přítomnost všech pracovníků – tahat stometrovou síť v noci je přece jen práce pro sebraný tým lidí.

26. 8. úterý: Již od rána probíhají přípravy na odlov ryb, v plánu je odlov do tenat a noční zátahy sítí. Obojí nářadí má již něco za sebou, a proto je nutné ho uvést do provozuschopného stavu. Prohlédnout a zašít díry na stometrové síti je nekonečná práce. Obměna sítě se jeví pro příští rok jako nutnost, stačí pouze 60 až 80 tisíc... uvidíme. Z Petrova rybníka je nutné dovést loď z motorem, bidla, kádě. Pak již jen nachystat bednu na ryby s vodou, provzdušňování, podběráky, provázek, echolot, baterky, metr, váhu a mnoho drobností. Rychlá káva, svačina a vyrážíme na vodu. Kružberk nás vítá pěkným počasím, jen vítr by mohl být menší. Horší je stav vody v nádrži, chybí zhruba dva metry, což pro zátahy sítí není dobré. Je nutné zmapovat dno echolotem a určit možné místa pro zátahy, uvážnutí sítě znamená v noci nejen zmařený zátah, ale také slušné komplikace s uvolněním sítě. Během „mapování terénu“ pokládáme tenatové sítě. V břehové partii „pod Čermákem“ zatahujeme potěrovou vatku hejno menších rybek. Jedná se hlavně o roční okouny a plotice, ve vzorku je i několik ouklejí. Po absolvování prvního kola máme jasno o lokalitách vhodných pro noční lov a opět vyjíždíme na vodu na první kontrolu tenat. Mezi první úlovky patří hejno cejnů, překvapuje nás jejich zmasilost. Před pár lety se místní cejní podobali silnějšímu plechu, dnes se opět setkáváme s kusy, jejichž délka se blíží 50 cm. Podobně se vyvíjí i populace plotic. Redukce počtů těchto nežádoucích ryb spolu s intenzivním doplňováním dravců nese své ovoce. V dalších tenatech se objevují pěkní okouni, jejich populace prožívá už třetí rok vzestup. Mimochodem vymotat z tenat hejno okounů vyžaduje mimořádnou zkušenost a trpělivost.

Po páté hodině se vracíme k hrázi. Je třeba něco sníst a připravit se na noční lov.

V 19.00 opět sedíme v lodi a čeká nás druhé kolo kontroly tenat. Vše se opakuje, káď se plní ulovenými rybami. Za pološera se vracíme k přístavišti, ryby putují na Avii do bedny, skládáme na loď záťahovou síť. Pečlivě uložené je samozřejmostí, při záťahu a k tomu ještě ve tmě musí vše klapnout. Ještě vzít baterky a vyplouváme k první lokalitě. Na místě ještě čekáme na úplnou tmou. Pár organizačních pokynů a záťah začíná. Stometrová síť padá do vody, oblouk se uzavírá. Přitažení ke břehu, jadrění. V síti to už vaří, teprve silná svítlna prozrazuje úlověk. Cejni, plotice, okouni, boleň, štiky, menší candát, ježdík, oukcleje. Je nutné vše spočítat, zvážít, naložit a odvést na Avii. První záťah byl úspěšný. Čekají nás ještě další dva a teprve po půlnoci se vracíme i s úlovkem na sádky. V maringotce ještě hodinu rozebíráme celý den. Je třeba se však trochu vyspat, usnout nečiní problémy.

27. 8. středa: Vstávání jde trochu hůř, ale budík je nemilosrdný. Po kontrole nočního úlovku opět vyrazíme na vodu. Čekají nás opět tenata. Vítr je dnes silnější a práce na lodi ve vlnách je dosti nepříjemná, ale zvládáme to. V poledne lov končí, vzorek ryb je dostatečný. Přijíždí ing. Řehulka, CSc. a začíná další

akce - zdravotní prohlídka. Ryby jsou roztríděny, pan doktor si vybírá vzorky na vyšetření a začíná jeho práce. Mikroskop, skalpel, pinzeta atd. Vše je nutné pečlivě prozkoumat, některé vzorky musí vzít ještě na další analýzy do laboratoře. Blok se pomalu plní poznámkami, čas rychle utíká.

28.-29. 8. čtvrtek, pátek: Zdravotní prohlídka pokračuje až do pátečního odpoledne. Vyšetřeny byly desítky ryb a předběžné výsledky jsou příznivé. Je konstatováno, že zdravotní stav je velmi dobrý, také kondice ryb je solidní. Celkové vyhodnocení bude ještě chvíli trvat, poněvadž je nutné ještě prověřit v laboratoři spoustu vzorků a vypracovat celkovou zprávu o kontrole. Také nás čekají získané informace, jejich zpracování a vyhodnocení, ale již teď je zřejmé, že pokračuje příznivý vývoj rybí obsádky v Kružberku. Kéž by takto vypadala třeba rybí obsádka na Žermanické nádrži, ale to je již jiná kapitola. Takže ještě uklidit všechno nářadí, již brzy nás čeká podobná akce na Šancích a Morávce.

Vše se samozřejmě nedá vtěsnat do těchto řádků, ale doufám, že Vám toto trochu přiblíží naši práci. A v tomto bychom chtěli pokračovat i v budoucnu a děkujeme redakci Kapky, že nám „schová“ na stránkách časopisu kousek místa.

Ivo Jedlička

Variace na písmeno P

Pavlovo **p**řání **p**ro **P**ovodí

Přijměte, **p**rosím, **p**arádní **p**oetické **p**očte-
ničko **p**ůvodně **p**řeskromně **p**ísařky **P**avly.

Připomínám **p**amátne **p**ovodačské **p**očí-
tačové **p**ařby **p**lné **p**ísniček, **p**ohody, **p**řá-
telství - **p**řítom **p**ozdravuji **p**řítelkyně!!!

Přeji **P**ovodí **p**lno **p**eněz **p**ro **p**ilné,
pracovité, **p**octivé **p**racovníky **p**lus **p**lno
práce, **p**oskrovnu **p**eněz (**p**opřípadě
padáka) **p**ro **p**ovaleče. **P**rostě **p**řeji
pracovní **p**roces **p**lný **p**otěšení, **p**eněz
(**p**roč **p**opírat) **p**ro **p**racovníky **P**ovodí.

Příležitostná **p**ísařka
Pavla (Jedličková)

S mobilem na ryby

Kromobyčejní, moderní mladí muži, jaké potkáte dnes na každém kroku. Jeden má po jedné stříbrné náušnici v boltcích obou uší a další mu kouká z pravé nosní dírky, druhý si sčesal vlasy z čela a temene hlavy do čůpku. Oba mají brýle a v pouzdech na opascích nezbytné mobily. Jeden se honosí tričkem z americké vlajky, druhý značkovým. Chodí po břehu jezera sem a tam a stále s někým prostřednictvím magických přístrojů komunikují. Chtějí zřejmě zaplnit vakuum vzniklé tím, že ryby právě neberou. Nebo tomu tak není? To vědí jen oni.

„Dnes je jiná doba, dědo“, reaguje trochu popudlivě jeden z nich, když se položertem ptám, zda mobil pomáhá „vábit“ kapry. „Probudte se už konečně! Vystupte z ulity!“

Nemohou stát jen tak stranou života, vysvětluje pak poněkud rozhořčeně, izolovat se od něho, odpočívat. Musejí mít s ním stále kontakt alespoň přes telefon. Vůbec jim nevádí, že je ještě tmavé ráno. Zastavit se u vody a zjistit, že příroda ještě existuje, by pro ně znamenalo totéž jako nežít. Na zbytečnosti prostě není čas.

„Ještě je tma!“ odvětim, „a proto mám nárok u svých udic sedět pohodlně na židličce a chrápat. Ještě se ani nerozřesko.“ „No, snad vás to omlouvá. Ale nevím, nevím“, mladík se přestává rozčilovat. „Žít se má naplno a teď, nic neodkládat.“

Melodie jednoho z mobilů, která se právě rozezní, na mne zapůsobí jako studená sprcha, kterou si dávám ráno, abych se probral. Je stejně nepříjemná a v tomto prostředí navíc úplně cizí. Něco jako plátky sněhu v květnu. Ne, říkám si, když mne tento zvuk už poněkolkáté vyruší z klidu a pohody, nezůstanu tady ani minutu déle. A přestěhuji se na jiné místo, k lesu, kde není u vody ani človíčka.

„Kam jdete, dědo? Snad vás to už nepřestalo bavit? Ale to je špatné, zřejmě nic nevydržíte. Jste prostě měkký.“ Pokřikují za mnou, ale nedočkají se žádné reakce, odpovědi z mé strany. Dělam, jako bych narážky neslyšel, a působí mi to radost. „Hoši“, říkám si jen pro sebe, „mne nerozčilíte, raději se „neprobudím“, abych se náhodou neprobral ve vašem uspěchaném světě.“

„Pomoc! Pomoc!“ ozývá se u vody po delší době. To volají ti dva kluci. Do sílonu se jim

zamotají labutě a shodí i udice z vidliček. Jeden z mladíků je chce vyprostít ze zajetí, ale utrpí při tom nejednu ránu. Labuták Pepa, kterého každý z rybářů dobře zná, ho několikrát klovně do nohy a křídly mu pořádně napláca.

„Ta rybařina“, vzdechne pak kluk, když se z útoku ptáka probere, „to není nic pro mne, to je drasták. Nejen, že nic nebere, ale tě ještě napadne pták.“

To ještě nevěděl, že mu „útočník“ úplně zničil mobil. Přístroj se pojednou blýskl na jeho křídle. Pták ho odhodil jako tenisovou raketu kus od břehu, do zčeřené vody. Jen to žbluňklo.

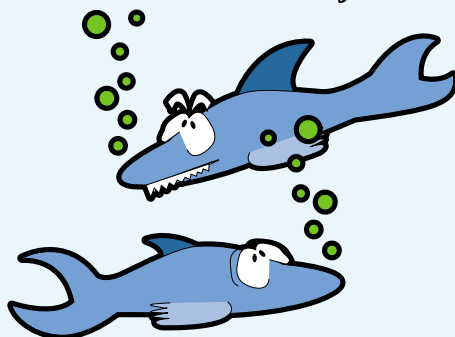
„Ryba se musí vysedět...“ povídám mu, když jsem přispěchal na pomoc.

„To slovo neznám.“

„Jo, jo, jinak to nejde, vysedět se musí. To je stará pravda.“

„Nerozumím. Vždy všude platí - přijdeš, koupíš a jdeš. Ale vysedávat, to je zastaralé, to není moderní.“

Josef Potok

Výkup pozemků

V poslední době dostává náš podnik řadu žádostí o výkup pozemků, na kterých se vytvořilo vlivem přírodních sil při povodni nové přirozené koryto vodního toku. Tuto problematiku upravuje ust. § 45 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Ust. § 45 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, dále jen zákon, stanoví, že **opustí-li vodní tok** vlivem přírodních sil **při povodni** své přirozené koryto a vznikne-li tím koryto nové, mohou **vlastníci pozemků**, správce vodního toku, jakož i oprávněný s nakládáním s vodami, kteří jsou dotčeni novým stavem, **žádat jednotlivě nebo společně vodoprávní úřad o povolení vrátit vodní tok na svůj náklad do původního koryta**.

Zákon tímto stanovuje zvláštní postup pro případy, kdy dojde k vytvoření nového koryta vodního toku působením přírodních sil, jmenovitě následkem povodně. Povodni

se rozumí podle ust. § 64 zákona přechodně výrazné zvýšení hladiny vodních toků nebo jiných povrchových vod, při kterém voda již zaplavuje území mimo koryto vodního toku a může způsobit škody. Povodni je i stav, kdy voda může způsobit škody tím, že z určitého území nemůže dočasně přirozeným způsobem odtékat nebo její odtok je nedostatečný, případně dochází k zaplavení území při soustředěném odtoku srážkových vod.

Ust. § 45 zákona **se vztahuje na vodní toky v přirozených korytech**, pro upravená a umělá koryta vodních toků platí režim jako pro vodní díla.

Ust. § 45 zákona zajišťuje v zásadě tomu, kdo je nově vzniklým korytem vodního toku poškozen, aby měl možnost vrátit vodní tok do původního koryta. Pokud tak neučiní nebo mu to vodoprávní úřad z důvodu veřejného zájmu nepovolí, **má právo na odškodnění**.

Zákon v odst. 2 § 45 stanoví, že pokud se neobnoví původní stav (tzn. nikdo nepožádá o vrácení vodního toku do původního koryta, popř. vrácení vodního toku do původního koryta nebude realizováno), **je stát povinen vykoupit pozemek původního nebo nového koryta vodního toku, jestliže mu tento pozemek vlastník dotčeného pozemku nabídne**. Zákon neřeší nijak otázku ceny vykupovaného pozemku, proto je cena věcí dohody smluvních stran.

Zákon v odst. 3 § 45 stanoví, že pokud povolení vrátit vodní tok do původního koryta nebude vodoprávním úřadem z důvodu veřejného zájmu na zachování nově vzniklého stavu vydáno, **je stát povinen vykoupit pozemek původního nebo nového koryta vodního toku, jestliže mu tento pozemek vlastník dotčeného pozemku nabídne**. Zákon opět neřeší nijak otázku ceny vykupovaného pozemku, proto je cena věcí dohody smluvních stran.

Podle § 45 odst. 4 právo na obnovu a odškodnění zaniká po třech letech od roku, v němž došlo ke změně.

Nejasné na výkladu tohoto ustanovení zákona je to, kdo konkrétně reprezentuje **stát**, pro něhož vyplývá povinnost vykoupit pozemek původního nebo nového koryta vodního toku, jestliže mu tento pozemek vlastník dotčeného pozemku v zákonné lhůtě nabídne. Domníváme se, že v žádném případě tímto povinným subjektem není náš podnik, neboť Povodí Odry, státní podnik, není orgán státní správy ani organizační složkou státu. Z tohoto vyplývá, že se nemusíme z přibývajících žádostí o výkup pozemků obávat.

Abychom se dozvěděli, který subjekt reprezentující stát je povinen tyto výkupy provádět, obrátili jsme se na našeho zakladatele, Ministerstvo zemědělství České republiky, s dotazem o poskytnutí právně závazného stanoviska k této problematice.

Mgr. Michael Dostál

Doprovodná vegetace vodních toků v Povodí Odry má svůj řád

Povodeň v roce 1997 se stala prubířským kamenem vegetačního doprovodu vodních toků v Povodí Odry. Porosty, zejména stromy, byly v některých případech příčinou poškození podélného břehového opevnění a v konečném důsledku pak zatarasení průtočného profilu. S odstupem času lze konstatovat, že k primárnímu narušení porostů došlo tam, kde nebyla prováděna systematická a cílená údržba, dále pak v porostech, v nichž byly stromy přestárlé nebo odumírající a v neposlední řadě byly poškozeny porosty s nevhodnou druhovou skladbou dřevin.

Takový stav vegetačního doprovodu vodních toků se však stal „status quo“ při hodnocení ekologicky nebo esteticky hodnotné části krajiny orgány ochrany přírody. Případné následné zásahy do takového vegetačního doprovodu nebo samotného toku jsou pak hodnoceny jako těžké zásahy do životního prostředí potažmo do biotopu živočichů i rostlin vázaných na toto prostředí. Povodeň však prokázala, že takto zanedbaný nebo nevhodný vegetační doprovod měl značný vliv na průběh povodně.

Typickým příkladem byly velké vývraty a následné poškození břehů v alejových (jed-

Břehové porosty ve stádiu rozpadu podél VT Osoblaha, tvořené topolem kanadským

nořadových) výsadbách podél řeky Odry v CHKO Poodří, podél řeky Opavice před soutokem s řekou Opavou v Krnově a v pravobřežní trati řeky Ostravice před soutokem s Odrou. V těchto případech byly příčinou nevhodné stromy - topoly kanadské.

Podobný, ale svým rozsahem katastrofální, byl dopad odplavených smrkových lesních kultur vysázených v inundačním území řeky Opavy u Vrbna p. Pradědem a Karlovic, kdy odplavené stromy těchto porostů vytvořily bariéry na příčných stavbách přes řeku.

Postupem času, tak jak to umožňují finanční možnosti správce toku a kapacity stavebních organizací, jsou koryta toků uváděna do souladu s projektovanými parametry a činěna opatření k ochraně přilehlého území a majetku občanů. Řeky opětovně začínají plnit poslání recipientu povrchových vod z krajiny. Současně je nutné na mnoha úsecích vodních toků vegetační doprovod zrekonstruovat nebo zcela obnovit. Odpovědní pracovníci správy povodí si tuto skutečnost uvědomili, a proto se začali zajímat, jakou druhovou skladbu by porosty vegetačního doprovodu vodních toků měly mít. K tomuto účelu státní podnik Povodí Odry objednal mapování doprovodné vegetace vodních toků u Ústavu botaniky, dendrologie a taxonomie Lesnické a dřevařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně v roce 1998. Elaboráty geobiocenologických map, které jsou výstupem zmíněného mapování, slouží jako podkladové studie k zásahům do těchto porostů, buď výchovnou probirkou, odstraňováním starých a nakloněných stromů nebo při nové výsadbě porostů.

Takový vegetační doprovod pak může začít časem plně fungovat jako biokoridor pro migraci živočichů nebo významný krajinný prvek.

Biokoridor - tento ekologický „terminus technicus“, kterým se označuje ekologicky významný segment krajiny, se však pro správce toků stal noční můrou.

Proč?

Společně s dalším pojmem - významný krajinný prvek, se staly „bičem“ v rukou orgánů ochrany přírody a Občanských sdružení angažujících se na tomto poli, v rozhodovacím procesu posuzujícím závažnost zásahu do přírodního prostředí.

Za oběma pojmy - biokoridor a významný krajinný prvek je nutné si představit ekologicky nebo esteticky hodnotnou část krajiny přispívající k její stabilitě. Biokoridor se vyznačuje navíc protáhlým tvarem, a tím se stává spojnicí mezi dvěma ekologicky významnými segmenty v krajině - biocentry. Současně slouží pro migraci organizmů schopných aktivního pohybu, ale rovněž jako útočiště druhů, jejichž akční rádius je značně omezen.

Vzhledem k této skutečnosti je nutné na zmíněný segment přírody nahlížet nejméně ze dvou aspektů.

Význam prvního aspektu tkví v jeho ekologické hodnotě spočívající ve velké rozma-

Nevhodný břehový porost tvořený topolem kanadským na soutoku VT Osoblaha a VT Rudník

nitosti biotopu, který je vhodný pro osídlení nejširší škálou biologických druhů - rostlin i živočichů. Takový pohled na významný krajinný prvek či biokoridor je uspokojivě naplněn tehdy, když zde rostoucí porosty jsou věkově i druhově rozmanité, když se zde nachází staré stromy ve stádiu rozpadu vedle perspektivních jedinců z náletů nebo pařezoviny, když je podrost tvořen spleti těžko prostupných keřů a bylin. Zkrátka v úzkém pruhu doprovodné vegetace vodního toku - stromy, keře i bylinné patro tvoří bez ladu a skladu - jednoduše „roští“. Koryto vodního toku pak vinutím trasy připomíná spíše neupravený tok. V korytě jsou nánosy šterků a bahna a u břehů nátrže s tůňemi. Takto by mohl vypadat významný krajinný prvek jako biokoridor ve volné krajině, na úseku vodního toku neupraveného vodními díly. Těmto kritériím vyhovují mnohé úseky vodních toků v Povodí Odry tekoucí volnou krajinou - extravilánem. I zde by však neměl být opomenut určitý řád sestávající jednak z požadavků správce toku na případnou údržbu koryta a břehů vodního toku a současně respektování výstupy geobiocenologického mapování s ohledem na druhovou skladbu stromů i keřů vegetačního doprovodu vodních toků.

Význam druhého aspektu tkví v posouzení estetické hodnoty posuzovaného segmentu krajiny. Zde je prostor pro uplatnění krajinářské a sadovnické erudice posuzovatele. Doprovodná vegetace vodních toků protékajících intravilánem měst - v městských tratích, je významným krajinným prvkem plnicím funkci biokoridoru, který však tuto svou funkci plní rovněž jako prvek estetický, jenž je nutno harmonizovat s okolním urbanistickým, sadovnickým nebo krajinářským prvkem. Správci toků chtějí takové úseky toků, uvést do souladu i s tímto pohledem, totiž estetickým působením významného

krajinného prvku a přitom nenarušit jeho kontinuum jako biokoridoru a současně zachovat jeho vodohospodářské parametry. Jako bylinné patro je zde možno uplatnit intenzivně udržovaný travní porost. V keřovém a stromovém patře pak rozvolněné porosty, sestávající nikoliv pouze z druhů doporučených výstupy geobiocenologického mapování, ale rovněž vhodně harmonizující s přilehlou vegetací parků, sadů nebo urbanistických celků. Výsledkem je pak plynulé rozšíření existujícího esteticky hodnotného sadovnický nebo krajinářsky upraveného prvku o plochy podél vodního toku, které navíc neposkytují příležitost ke tvorbě černých skládek odpadů.

Vyjít vstříc a současně vnést náležitý řád do péče o vegetační doprovod vodních toků podepřený ustanovením v zákonech o vodách a ochraně přírody, se jeví jako vhodná základna k nalezení společného jazyka s orgány ochrany přírody. Tyto porosty však musí být posuzovány a následně udržovány podle zásad, které plně a rozumně využívají pravidla stanovená příslušnými zákony.

Vždyť vodní tok a jeho niva, které jsou podle zákona o ochraně přírody a krajiny deklarovány jako významný krajinný prvek a liniový prvek územního systému ekologické stability - biokoridor, jsou současně i krajino- tvorným a esteticky hodnotným sadovnickým dílem dotvářejícím přiléhající urbanistické celky. Pravidla, která státní podnik Povodí Odry v této oblasti své činnosti hodlá uplatňovat, by se mohla stát vyváženou „normou“ vodohospodářských zájmů a zájmů ochrany přírody. Uplatnění řádu, který přihlíží jak k ochraně přirozeného biotopu živočichů a rostlin, tak i k estetické hodnotě posuzovaných segmentů krajiny a současně bere v úvahu vodohospodářské a celospolečenské požadavky na ochranu majetku a životů obyvatel, je přáním nás všech.

Ing. Viktor Suchoň

Voda v 19. století

Převratem v dopravě a v industriálním vývoji byla náhrada více než 600 let používaného pohonného agregátu využívajícího energii proudící vody – vodního kola, parního strojem, ke které došlo v první pol. 19. století. Toto kvalitativně nové využívání energie vody v plynném skupenství znamenalo, jednak do té doby nepředstavitelný rozvoj výrobních sil a jednak vyšší nároky na množství vody pro výrobu.

Po průchodu vodním kolem bylo možné tutéž vodu na jiném místě znovu použít, ať se jednalo o vodu říční, nebo svedenou náhonem, či strouhou. Pára, pohánějící písty parních strojů, v jistém smyslu znamenala však její ztrátu. Řeky, potoky a studny zatím vodností vesměs potřebám postačovaly, jen v místech soustředěné výroby, např. na Ostravsku, se již objevovaly první náznaky pasivní vodní bilance. Varujícím signálem dalšímu rozvoji na přelomu 19. a 20. století byla i zhoršující se kvalita vody v některých tocích a náhonech, především v Ostravici v Ostravě. Příčinou tohoto nepříznivého stavu bylo tehdy běžné vypouštění všech vod, odpadajících z výroby, bez jakéhokoliv čištění do toků. Rovněž veškeré znečištění produkované obyvatelstvem odtékalo zprvu volně do terénu a příkopů a jimi do řek. Teprve růst městského obyvatelstva a jeho soustředění v průmyslových zónách si vynutilo budování zděných žump a posléze začátkem 20. stol. zřizování kanalizačních stok, ovšem stále vyústěných do řek.

Překotný růst městského obyvatelstva nutil představitele městských správ zajímat se rovněž o zásobování pitnou vodou. Studny, soukromé nebo obecní, ze kterých se voda roznášela a které byly do nedávna jedinými zdroji vody, nemohly narůstající potřebě stačit, bylo nutné hledat nové zdroje vody v nejbližším okolí a zároveň řešit její přivedení k obydlím. Tak byla např. přivedena v r. 1852 voda do první primitivní vodovodní sítě s osmi vývody v Mor. Ostravě, ze studny u řeky Ostravice ve Vítkovicích. Ke sklonku 19. století budovala vodovodní zařízení, již s použitím litinového potrubí, všechna větší města, Opava (r. 1875), Krnov (r. 1885), Fryštát (r. 1890), Ostrava (r. 1890), Nový Jičín (r. 1893), Těšín a Trinec (r. 1894), Jeseník (r. 1897), Bruntál (r. 1899). Do roku 1900 bylo v povodí Odry vybudováno celkem 24 vodovodů.

Na konci 19. stol. začala na Ostravsku vzbuzovat pozornost poddolování území a to především zhoršováním odtokových cest v důsledku změn sklonitosti terénu. Prvé projevy důlních vlivů byly zjištěny na náhonech vedoucích z řeky Ostravice ve Vítkovicích do Odry, které na jedné straně přiváděly vodu k rybníkům, mlýnům a valchám a na druhé straně do nich byly vyústovány odpadní strouhy. Voda neustále hůře přitékala i odtékala.

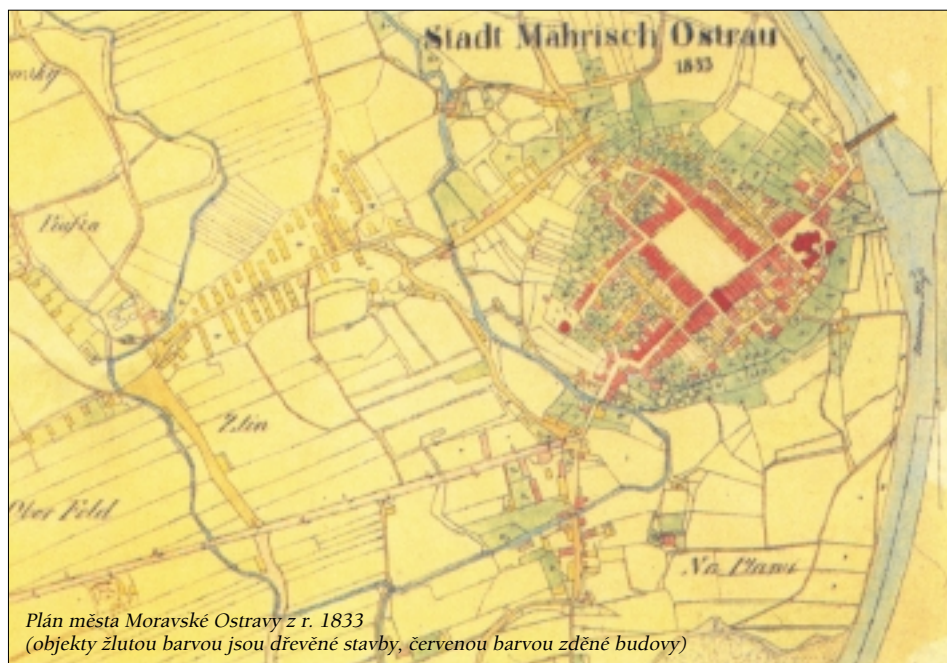
Do mimořádně velké povodně, která postihla povodí Odry v r. 1880, nebylo povodňové ochrany věnováno mnoho pozornosti, jen lokálně byly zabezpečovány mosty a někdy i břehy ve městech proti odplavení. Inženýři schopní technického návrhu regulace řeky se totiž objevili až koncem 18. stol. (v té době jsou formulovány rovněž první teoretické zásady hydrauliky). Překážkou byla i fyzická nezpůsobilost obyvatelstva přistoupit bez mechanizace k pracím, vyžadujícím značné přesuny zemin (pomineme-li nevolnickou povinnost práce na polích vrchnosti). Příčinou relativně malého zájmu o soustavnější ochranu proti povodním byla v neposlední řadě i skutečnost, že velkými vodami vesměs nebyly, s výjimkou polností, ohrožovány větší majetky zámožnějších vrstev. Teprve koncentrace obydlí, řemeslnických dílen, manufaktur a továren na břehy řek vyvolala u měšťanstva, průmyslníků i vesnické honorace potřebu proti velkým vodám se chránit více. Negativně do snah o úpravy vodních toků zasahovaly často protichůdné zájmy pobřežníků, neboť toky byly většinou pozemkovými hranicemi. Neřešitelné komplikace vznikaly v případech, kdy řeka byla hranicí panství, země nebo státu, což právě ve Slezsku bylo velmi aktuální. První pokusy o komplexnější úpravy řek se tedy v rakouském Slezsku objevily až po povodni r. 1880, nejdříve však spíše v rovině úvah a návrhů. Rozhodujícím impulsem v tomto směru byly však další, svým rozměrem historické povodně. V r. 1902 na řece Ostravici a zejména povodeň v r. 1903, která zasáhla nejvíce jesenickou část povodí. Po těchto povodních byly zahájeny regulace některých řek na Jesenícku a Osoblažsku a začaly být připravovány uskutečnitelné projekty regulací Ostravice a Olše, podle nichž byly posléze i některé dílčí práce započaty. Z iniciativy Pruska se začínalo uvažovat o výstavbě přehrad za účelem povodňové ochrany, ale současně i za účelem akumulace vody pro plavbu na řece Odře. Až později přistoupil účel energetického využití.

Vesměs bez většího ohledu na ochranu proti velkým vodám, v souvislosti se vzrůstající potřebou vody pro technologické procesy výroby a pro výrobu páry, pokračovalo na řekách budování nových vzdouvacích staveb – jezů, kterých na významných tocích Odře, Ostravici, Opavě, Moravici, Bělé, Olši a na některých potocích bylo postupně vybudováno celkem kolem 150. Vzdouvání vody bylo žádoucí rovněž i pro novou formu využití energie tekoucí vody pro výrobu elektřiny. První turbíny využitelné pro tento účel byly zkonstruovány na konci 19. století. Ale již v první čtvrtině 20. stol. jich na tocích v povodí Odry byly instalovány stovky. Byla to díla o malém výkonu pro místní potřebu.

Základem pro rozvinutí protierozních prací na horských bystřinách byl zákon o neškodném svádění horských vod z r. 1884. Na jeho podkladě poměrně časně započalo zahrazování bystřin a strží (s pomocí italských dělníků), nejprve v Jeseníkách a po r. 1900 i v Beskydech. Zájem na těchto pracích měli především majitelé lesů. Vodní eroze ve sklonitých terénech páchala obrovské škody jak v lesních porostech, tak na přístupových cestách a byla překážkou racionálního využívání lesa.

Zároveň se zákonem o svádění horských vod vydala rakousko-uherská vláda téhož roku zákon o zvelebení zemědělství vodními stavbami. Oba zákony doplňovaly první soustavnou kodifikaci vodního práva rakouské monarchie obsaženou v zemských zákonech vydaných v r. 1870 (které platily až do r. 1955). V letech 1879–1880 byla u c. k. Okresního hejtmanství v Místku založena „Vodní kniha“. Jejím účelem bylo odstranění sporů a registrace držitelů vodních práv a jejich vzájemných dohod. Vodní kniha byla posléze včetně vodní mapy a listin uložena na hejtmanství v Moravské Ostravě.

Počátek organizovaných meteorologických pozorování na Moravě a ve Slezsku je možné připisat ustavení Meteorologického

Plán města Moravské Ostravy z r. 1833
(objekty žlutou barvou jsou dřevěné stavby, červenou barvou zděné budovy)

spolku v Brně r. 1816, který sdružoval zájemce o pozorování a měření teploty, tlaku a vlhkosti vzduchu, deště, směru větru apod., vesměs z řad vlastivědných pracovníků, vysokoškolských a středoškolských profesorů. V r. 1861 byl pak, opět v Brně, založen Přírodovědecký spolek obdobného zaměření, který již v r. 1880 spravoval na Moravě a ve Slezsku 37 pozorovacích stanic. Podnětem pro rozšiřování srážkoměrných stanic a pro meteorologická pozorování vůbec byly tehdy převážně zájmy zemědělského a lesního hospodaření. Stanice pro tato pozorování byly od r. 1865 v činnosti např. v Těšíně, na Hukvaldech a v Šumperku (údajně z popudu J. G. Mendela, který mimo jiné inicioval

od r. 1877 i vydávání krátkodobých předpovědí počasí pro zemědělce). Do r. 1885 byla meteorologická pozorování (někde jen měření srážek) zahájena v Opavě, Krnově, Ostravě, Fryštátu, Místku, Jablunkově, Ostravici, Morávce a na Lysé hoře (stálá stanice od r. 1897). Už od r. 1853 je uváděno pozorování v Bohumíně.

První kroky k vytvoření organizace, která by se zabývala sledováním vodstva, byly učiněny po povodních v r. 1872 (Berounka, Olše) a po neobyčejně suchém roce 1874. Tehdejší český sněm uznal za nezbytné provádět výzkum vodstva a zasloužil se o založení hydrografické komise pro Království české r. 1875. Po r. 1896 se pak zemské hydrogra-

fické oddělení technické kanceláře Zemědělské rady stalo součástí státní stavební služby.

V povodí Odry byla impulsem pro zahájení hydrologických sledování katastrofální povodeň v r. 1880. Bezprostředně po ní byl v červnu 1881 instalován první vodočet na řece Ostravici, který byl umístěn v Ostravě na pilíři řetězového mostu (předchůdce dnešního mostu Sýkorova). V následujících letech, hlavně kolem r. 1895, byly zřizovány další vodočty a začala se provádět pravidelná hydrologická měření na Odře a na Ostravici. Vodočty byly zřizovány rovněž na jeseňnických tocích, na Bělé, na Opavě (Krnov r. 1903) a na Moravici.

Ing. Otto Brosch

Náhradní zdroj el. energie na správu podniku je skutečností

Že jsme o povodních v roce 1997 prošli zatěžkávací zkouškou a že byl náš podnik při této katastrofální události středem pozornosti, není třeba připomínat. Přerušení dodávky elektrické energie bylo v tomto období obrovským strašidlem a krátkodobý výpadek u nás jen nastínil, v jak bezradné situaci bychom se mohli ocitnout.

Není divu, že se tehdy začalo hovořit o nutnosti vlastnit náhradní zdroj elektrického proudu. Aktivita tímto směrem opadly do chvíle, než příroda ukázala svou nevyzpytatelnou tvář v roce 2002 v Čechách. Obdobná situace našich kolegů na českých tocích byla novým impulsem směrem těmito úvahám.

24. 1. 2003 došlo tedy za účasti ing. Pačáče - ved. dispečinku, J. Pastorka - investice, J. Poruby - prov. elektrikář, ing. Cserge - projektant, k prvnímu jednání na téma „Náhradní zdroj elektrické energie“.

Zdlouhavější stavební řízení způsobilo, že instalace zařízení proběhla teprve v týdnu od 26. 5. 2003 do 2. 6. 2003.

Nyní je zdroj připraven svým výkonem 35 kW kdykoliv napájet srdce podniku: dispečink, část informatiky (servery), telefonní ústřednu a další důležitá zařízení z tohoto zdroje automaticky napojená.

Jindřich Poruba

Slosování podnikové soutěže

o dva poukazy ZDARMA

na VÍKENDOVÝ POBYT S POLOPENZÍ na rekreačním středisku státního podniku Povodí Odry v Domašově

datné pomoci naší asistentky právního oddělení Hanky Středulové a přítomné personalistky Zdeňky Davidové, která měla za úkol pořádně promíchat anketní lístky.

Šťastným výhercem se stal Ing. Petr Kuhejda.

Vylosovanému blahopřejeme!!!

Pozn.: Dva poukazy zdarma na víkendový pobyt na našem rekreačním středisku v Domašově si může vyzvednout na personálním oddělení u paní Zdeňky Davidové.

Jen namátkově jaké byly návrhy: **Penzion Fontána • Modrá Vlínka • Penzion Na Rozcestí • Penzion Kapka • Oderka • Penzion Dobrá voda • Penzion Pohoda • Vodnář**

Redakce Kapky

Vydejme se do Norska

Norsko, nejsevernější země Evropy. Leží v západní části Skandinávského poloostrova při pobřeží Atlantského oceánu. Zaujímá plochu 323 878 km² (více než čtyřnásobek České republiky), avšak Norsku patří i některá vzdálená zámořská území. Je to především autonomní území Svalbard na rozhraní Atlantiku a Severního ledového oceánu, jehož hlavní součástí je souostroví Špicberky (6 123 km²). V jižním Atlantiku patří Norsku ostrov Bouvetův (59 km²) a Petra I. (249 km²).

Přírodní podmínky a přírodní zvláštnosti Norska jsou nesporně jedny z nejpozoruhodnějších v Evropě. Třetina norského území leží za severním polárním kruhem, kde v létě svítí po kratší nebo delší dobu půlnocní slunce a v zimě po stejnou dobu slunce nevychází nad obzor.

V žádné jiné evropské zemi není pobřeží tak členité, rozbrázděné nesčetnými zálivy, zátokami a průlivy a lemované tisíci ostrovů, ostrůvků a skalisek, jako je pobřeží Norska.

Již před než 1 000 lety osidlovaly pobřeží směrem od jihu germánské kmeny Normanů a Vikingů, které postupovaly stále dál na sever. Jméno „Viking“ ostatně znamená „obyvatel zátoky“, i dnes v norštině znamená vik zátoka, záliv.

Počet obyvatel v Norsku je 4 368 800, což zemi řadí mezi málo zalidněné státy Evropy. Norsko je národnostně jednotné. Jedině na severu žije asi 20 000 polokočovných Laponců, patřících ke skupině národů paleosibijských, kterým zatím právo národnosti menšiny přiznáno nebylo.

Podle ústavy je Norsko konstituční a dědičnou monarchií.

Vydejme se tedy na cestu.

Po 45 minutách strávených na trajetu mezi Dánským Helsingorem a Švédským Helsingborgem jsme dále postupovali na sever k hlavnímu městu Norska Oslu. Těžko najdete druhou evropskou metropoli, která by vypadala tak venkovsky poklidně a zeleně jako Oslo. Leží na špičce Oslofjordu. Oslo má mnoho pozoruhodností. V neposlední řadě k nim patří výtvarná díla, na která návštěvník naráží takřka na každém kroku. Naše první kroky vedly ke královskému paláci, který je umístěn na konci Karl Johansgate, hlavní městské tepny, vedoucí od hlavního nádraží okolo budov parlamentu, univerzity a Národního divadla, kolem kterého stojí řada soch. Zlatým hřebem sochařské výzdoby města, který jsme si nenechali ujít, je Frognerův park s dílem Gustava Vigelanda. V tomto parku během dvaceti let vyrostl sochařský ráj, do kterého lze kdykoliv zdarma vstoupit.

192 žulových a bronzových plastik, čítajících 650 postav, zobrazuje koloběh lidského života od narození až po smrt, vztahy mezi mužem a ženou i mezi rodiči a dětmi.

Další naší zastávkou byl Lillehammer - hlavní město kraje Oppland, 130 km sev. od Osla, dějiště 17. ZOH. Vztah k zimním sportům vyjadřuje znak města, snad jediný na světě s postavou lyžaře. Hlavní turistickou atrakcí je skanzen Maihaugen, založený r. 1887. Byla to krátká zastávka, kdy jsme vychutnávali pohodu u skoro opuštěných lyžařských tratí a výhled od skokanských můstků nad sportovními halami a nad nádherným jezerem Mjøsa.

Kazatelna

Bylo nutné urazit dalších asi 350 km, abychom se dostali do historického hlavního města Norska, nyní třetího největšího města v Norsku Trondheimu. Městu vévodí mohutná katedrála Nidaros. Je to největší gotický středověký kostel Skandinávie, stavební skvost. Na západní zdi jsou tři řady soch biblických postav, norských králů a biskupů. Je to korunovační katedrála norských králů, jsou zde uloženy korunovační klenoty. Ve středu města stojí guvernerský palác Stiftsgarden - největší dřevěná stavba severu, nyní občasná sídlo královské rodiny.

Zajímavé zastavení bylo cestou na sever u 16 m vysokých přeří zvaných Lososí schody - Laksforsen. Název dostalo toto místo podle lososů, kteří táhnou proti proudu a při překonávání výškového rozdílu vyskakují do výšky a po balvanech a skalních stupních, postupně jako po schodech, se dostávají do výše položeného říčního úseku a plují dále na svá trdiště na horním toku.

Zvláštní, příjemný pocit jsme zažili na rovnoběžce 66°33'33" tedy severním polárním kruhu, navíc bylo krásně teplo, což jsme nečekali. Camping v Laupu 3 016 km vzdálený severně od domova byla naše nejvzdálenější zastávka. Byli jsme v půli cesty. Počasí bylo nádherné a tak jsme celé odpoledne a večer strávili na krásné písčité pláži. Norské moře bylo vsuktu ledové.

Po krátkém odpočinku jsme se začali vracet. Zajímavá zastávka byla u Saltstraumenu, údajně nejsilnějšího a nejúchvatnějšího mořského víru (maelstrom) na světě, při kterém každých 6 hodin, tj. při přílivu a odlivu, se 370 milionů m³ vody řítí rychlostí 40 km/h průlivem mezi ostrovy Straumoya a Straumen. Nárazem vodních mas vzniká mohutný vír, který při pozorování shora představuje fantastické přírodní divadlo.

Navštívili jsme také druhý nejrozsáhlejší park Norska, nepočítáme-li Špicberky, jehož součástí je také ledovec Svartisen (369 km²). Překvapily nás blankytně modré průrvy v ledovci a obrovské množství vody, které se neustále valilo do údolí.

Vodu máte v Norsku neustále kolem sebe, jsou tam malé jezírka i velká jezera, potůčky, velké dravé i klidné řeky, členité fjordy a nespočet vodopádů. Tím největším vodopádem, dokonce v celé Evropě, je vodopád Mardasfossen, překonávající ve dvou stupních výšku 655 m, z toho první stupeň volným pádem 297 m.

Velkou výzvou pro naše auto byla Trollstigeveien (česky Trollí stezka) vinoucí se serpentinami kolem vodopádů a překonávající výškový rozdíl téměř 900 m. Patří k nejúchvatnějším horským scénériím nejen v Norsku. V zimě je Cesta trollů uzavřena.

Podnikli jsme také vyhlídkovou plavbu po snad nejkrásnějším z norských fjordů Geirangerfjord. Fjord je místy jen 150 m široký, sevřený vysokými skalními stěnami, z nichž spadají četné vodopády, včetně nejmalebnějšího norského vodopádu zvaného Sedm sester. Do tohoto fjordu se sjíždí z horského masivu jež dosahuje výšek 1 600 až 1 850 m, takže pohled dolů z Orli cesty, kudy vede příjezdová silnice od severu je vsuktu impozantní.

Na Norském území je velké množství menších či velkých ledovců, druhým, který jsme navštívili, byl Briksdalsbreen jeden z četných splazů největšího skandinávského ledovce Jostedalsbreen. Výchoiskem k němu je osada Briksdal, odtud jsme šli asi 1 hodinu pěšky kolem krásného vodopádu až k čelu ledovce. Viděli jsem ledovcové trhliny a ledovcovou bránu, z níž vytékal ledovcový potok a napájel ledovcové jezero s chladnomilnou vegetací v okolí.

Druhým největším městem Norska je Bergen. Král Hakon Hakonson zde nechal vybudovat královskou rezidenci, a tak až do počátku 14. století byl Bergen hlavním městem země. Ústřední památkou

chráněnou UNESCO je Bryggen, stará dřevěná část hanzovního města z počátku 18. stol. s malými obchůdky, ale i sídly řemeslníků a výtvarníků. Pevnost Bergenhus byla velmi poničena za 2. svět. války, přístupné jsou Hakonova hala a Rosenkrantzova věž. Královskou rezidenci Gamlehaugen můžete navštívit jen v době nepřítomnosti královské rodiny. Mariakirken je nejstarší budovou města (1140-70). Nezapomněli jsme navštívit rybí trh, který nabízí velký výběr ryb, krabů, květín, ovoce, zeleniny, kožešin, suvenýrů i šperků a uměleckých předmětů.

Dalším z nádherných zážitků byl výstup, mnohými odborníky považován za jeden z velkých přírodních divů celé Evropy, Prekestolen (česky Kazatelna). Jde o obrovský kvádrotvité sklaní blok vysunutý ze svislé skalní stěny a tyčící se 597 m nad modrou hladinou

Lysenfjordu 30 km východně od přístavu Stavangeru v jz. Norsku. Plochá vyhlídková plošina Prekenstolenu poskytuje kruhový rozhled do dálky a do hlubin fjordu, sevřeného příkrými, místy téměř 1 000 m vysokými, často až svislými sklanými stěnami. Plošina není velká 25 m krát 25 m. Hloubka skalní stěny budila u všech přítomných velký respekt. Lezli jsme na okraj propasti po kolenou.

O Norsku bychom mohli vyprávět ještě mnohem více, ale již jsme vyčerpali prostor, který byl vyhrazen pro zajímavosti z cest. Proto skončíme na „Kazatelně“.

Norsko je nádherná země s množstvím překrásných přírodních úkazů, pěkně upravených měst, po celé zemi je velmi rozsáhlá síť informačních center, vybavených campingů a na čas jezdících trajektů.

Je to země, kde již mají vše hotovo.

Šárka Smaržová

SPORTOVKY – OSTRAVA 2003

Také letos se dne 13. 6. 2003 konaly tradiční Letní vodohospodářské sportovní hry v rámci našeho podniku. Pořadatelem celé akce byla tentokrát správa státního podniku Ostrava.

Maskotem letošního ročníku byla říční panna „Rybena“ žijící sčídavě v jednotlivých tocích ve správě Povodí Odry. Objevena a vy-

lovena byla při rekonstrukci jezu v Ostravě-Přívouzu (k této recesní roli se nám však nepodařilo přemluvit nikoho ze zaměstnanců Povodí).

Jsmo vděční, že hry podpořilo celé vedení Povodí Odry, což se projevilo nejen účastí celého managementu na úvodním ceremoniálu.

Snahou organizátorů bylo zařadit mezi tradiční sporty také alespoň jednu disciplínu „vodní“. Určitou novinkou proto bylo plavání v rámci vodohospodářského biatlonu.

Milou upomínkou pro všechny účastníky byla při prezentaci pamětní perníková medaile, kterou upekli a nazdobili tým organizátorů.

Povzbuzením pro pořadatele byla také účast některých nových zaměstnanců.

Vlastní průběh her

Místem konání byl sportovní areál VŠB-Technická univerzita Ostrava a přírodní koupaliště v Ostravě-Porubě s přilehlým lesním parkem.

Po úvodním nástupu všech účastníků, který moderoval Karel Klimonda, pronesl zahajovací řeč generální ředitel Povodí Odry Ing. Pavel Schneider, který byl zároveň ředitelem sportovních her.

Určitou překážku, kterou museli všichni sportovci překonávat bylo kromě soupeřů také dusné horko, které se zvláště ve volejbalové hale blížilo téměř k „saunovému“ klimatu. Přesto byla atmosféra na jednotlivých sportovištích sportovně bojovná a všichni ze sebe vydali maximum.

Vyhodnocení

Vyhodnocení a občerstvení proběhlo v restauraci Myslivna. Ani nepodařený guláš však nemohl zmařit skvělou atmosféru vyhlášení konečných výsledků, které byly následující:

Malá kopaná:

1. Závod 2 Frýdek-Místek
2. Závod 1 Opava
3. Správa Ostrava

Vodohospodářský biatlon

(plavání + běh terénem) **muži:**

1. Varadi Lukáš - závod 2 FM
2. Ing. Petr Kunze - závod 1 Opava
3. Hruška Radmil - závod 1 Opava

Volejbal:

1. Závod 1 Opava
2. Závod 1 Opava (Slezská Harta)
3. Správa Ostrava II.

Stolní tenis muži:

1. Šeliga Roman - správa Ostrava
2. Ing. Zdráhal Vladimír - správa Ostrava
3. Fojtík Miloslav - závod 2 FM

Stolní tenis ženy:

1. Ing. Kuchařová Lenka - správa Ostrava
2. Mgr. Tomaňová Radka - správa Ostrava
3. Ing. Ullmannová Jana - správa Ostrava

Tenis:

1. Chvátal Vladimír - správa Ostrava
2. Šafranko Michal - závod 2 FM
3. Ing. Janíček Petr - závod 2 FM

Na závěr

Velký dík patří organizátorům celé akce, kteří svými nápady a přístupem vytvořili dobré podmínky a příjemnou atmosféru sportovního klání. Za zmínku také stojí účast MUDr. Viléma Nováka, který byl v případě potřeby připraven ošetřit zraněné. Naštěstí se jeho práce omezila pouze na drobné odřeniny.

Nezbývá než popřát nominovaným reprezentantům Povodí Odry na XXVII. vodohospodářské sportovní hry do Liberce hodně úspěchů.

Jmenný seznam účastníků XXVII. VSHS v Liberci ve dnech 28.–31. srpna 2003

Triatlon - ženy

1. Čeplová Soňa
2. Kuhejdová Irena
3. Ullmannová Jana, ing.

Triatlon - muži

1. Kunze Petr, ing.
2. Svobodník Čestmír
3. Varadi Lukáš

Organizační doprovod

1. Bujnoch Pavel
2. Davidová Zdeňka
3. Kuhejda Petr, ing.

Volejbal - ženy

1. Hrabicová Jana, ing.
2. Hrubá Eva, ing.
3. Mojžíšková Ivana, ing.
4. Musálková Ivana, ing.
5. Pilavková Radmila
6. Rückarová Dagmar
7. Válková Kamila

Volejbal - muži

1. Glac František, ing.
2. Kryml Radoslav
3. Limberk Josef
4. Peterek Lumír, ing.
5. Popieluch Vojtěch
6. Skalník Jiří, ing.
7. Vrága Jindřich

Stolní tenis - ženy

1. Halfarová Jitka
2. Kuchařová Lenka, ing.
3. Tomaňová Radka, Mgr.

Stolní tenis - muži

1. Fojtík Miloslav
2. Šeliga Roman
3. Zdráhal Vladimír, ing.

Tenis

1. Dobosz Jan
2. Janíček Petr, ing.
3. Šafranko Michal

Malá kopaná

1. Botek Stanislav
2. Bystroň Vratislav
3. Filip Oldřich, ing.
4. Galus Martin
5. Hlaváček Jaroslav, ing.
6. Chwistek Jiří
7. Jadlovec Rostislav
8. Lukáč Milan
9. Přidal Jaroslav
10. Stavař Jindřich, ing.
11. Šulák František
12. Vymětal Tomáš

Celkem: 44 účastníků

VH sportovní hry Liberec 2003 – páté místo??!

Letošních vodohospodářských sportovních her v Liberci se zúčastnilo **44 sportovců** – zaměstnanců Povodí Odry, státní podnik, Ostrava. (Ne, to není chyba v proložení písma na tučné, je to jen a pouze upozornění na tu skutečnost, že opět byli v řadě výprav účastní tzv. „černoši“). Tento nešvar se nedaří z her vymýt a v posledních letech to vzhledem k účasti i extraligových hráčů přerůstá ve hry „Vyhrát za každou cenu“ a původní myšlenka her – setkání zaměstnanců vodohospodářských organizací – se pomalu vytrácí. Zpětně vyplouvají na povrch i různé podvody. Za všechny bych chtěl uvést alespoň jeden jediný, kdy jisté družstvo mužů pro triatlon neabsolvovalo celý závod (všechny 3 disciplíny) ve stejném složení a svému týmu tím přispělo velmi výrazným počtem bodů do celkového hodnocení. Jsem z toho všeho rozčarován a nebýt tak skvělých lidí, které jsem kolem sebe měl, velmi bych zvažoval další mou účast na XXVIII. VHSH, které se uskuteční v Olomouci v roce 2004 a domnívám se, že bych v tomto záměru nebyl sám.

Přesto všechno jsme se domluvili, že ještě naposledy si zkusíme ověřit, zda se hry vrátí na úroveň setkání zaměstnanců organizací z oboru vodního hospodářství a budou se konečně cítit propozice, které schvalují všichni zástupci jednotlivých společností.

Vážený přítelé, vím, že jste do toho dali duši a pro mne jste se umístili na druhém místě, za skvělým, a také pouze ze zaměstnanců složeným, týmem SmVaK Ostrava, a.s., kterému tímto ještě jednou blahopřeji.

Děkuji Vám všem za skvělou reprezentaci firmy a loučím se zvoláním „Čisté hry!“

Ing. Petr Kuhejda

Pozn.: „Černoš“ - vynikající sportovec, který není zaměstnancem organizace, která se VHSH účastní.

XXVII. VHSH Liberec – výsledky

Celkově: 1. Povodí Ohře 4. Pražské VaK
2. Povodí Vltavy 5. Povodí Odry
3. SmVaK Ostrava

Triatlon muži – 4. místo: (Kunze, Svobodník, Varadi)

Triatlon ženy – 6. místo: (Čeplová, Kuhejdová, Ullmannová)

Stolní tenis muži – 8. místo: (Fojtík, Šeliga, Zdráhal)

Stolní tenis ženy – 1. místo: (Halfarová, Kuchařová, Tomaňová, Žůrková)

Volejbal muži – 12. místo: (Glac, Kryml, Limberk, Peterek, Popieluch, Skalník, Svobodník, Vrága)

Volejbal ženy – 2. místo: (Hrabicová, Hrubá, Mojžíšková, Pilavková, Růckerová, Válková)

Tenis – 11. místo: (Dobosz, Janíček, Šafranko)

Malá kopaná – 13. místo: (Botek, Bystoň, Filip, Galus, Chwistek J., Jalovec R., Lukáč, Parák, Přidal, Stavař, Šulák, Vymětal)

Doprovod – 1. místo: (Davidová)

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem pracovníkům, kteří úspěšně reprezentovali náš podnik na sportovních hrách v Liberci.

Zvláštní poděkování patří paní Zdeňce Davidové a panu Ing. Petru Kuhejdovi za perfektní organizaci celé akce.

Ing. Pavel Schneider

Pro milujícího není nic obtížné.

Marcus Tullius Cicero

Lásku a kašel neutajíš.

Walter von der Vogelweide

Statisticky bylo dokázáno, že na každého muže, který dosáhne věku 85 let, připadá sedm žen - to už je ale, bohužel, pozdě.

Sigurd Hoel

Lepší těžká práce než nečinnost.

Konfucius

I moudrý se stane hloupým, když na sobě přestane pracovat.

Orison Swett Marden

Je ztracený každý den našeho života, kdy jsme se nezasmáli.

Sebastian Roch Chamfort

Jdi do boje vesele, neboť mrtví, kteří se nesmějí, jsou oškliví.

Jack London

Je věk, ve kterém žena musí být krásná, aby byla milována. A pak přijde věk, kdy musí být milována, aby byla krásná.

Francoise Saganová

Na jistém stupni inteligence se již nezajímáme o to, co je korektní, ale jen rozumné.

Albert Einstein

Zbabělci jsou nepochybně nebezpečný živel, ale co teprve odvážní blbci?

Jan Werich

Životní jubileum

- zaměstnanci správy s.p.

Irena Stranovská

odbor hospodářské správy

- důchodci správy s.p.

Anna Blahutová

obchodně kontraktární oddělení

Drahomíra Jarolímová

odbor hospodářské správy

Jindřiška Wengrzynová

odbor VH laboratoří

Marie Šimíčková

obchodně kontraktární oddělení

Věra Willerthová

odbor vodohospodářských koncepcí a informací

Ing. Jan Žourek

provozní odbor

- zaměstnanci závodu Opava

Antonín Kirschner

doprava a mechanizace

Ing. Jan Kremser

správa závodu Opava - TÚ

Josef Limberk

VHP Slezská Harta

- důchodci závodu Opava

Ing. Pavel Rusnok

správa závodu Opava - PÚ

- zaměstnanci závodu Frýdek-Místek

Petr Neužil

VHP Frýdek-Místek

Zdeněk Pavlas

VHP Frýdek-Místek

Josefa Seková

VHP Český Těšín

- důchodci závodu Frýdek-Místek

Věra Blumenscheinová

správa závodu FM

Jitka Bryjová

závod 3 (SMČ)

Anna Halamová

závod 3 (SMČ)

Josef Gergel

doprava a mechanizace

Marie Vařeková

ekonomický úsek

Pracovní jubilea

5 let

Miloš Kubík

VHP Ostrava

Dušan Laidolf

VHP Ostrava

Miloslav Fojtík ml.

Dílny a údržba (FM)

Sylvie Sittková

odbor VH laboratoří SSP

David Kamínek

odbor projekce SSP

Oldřich Kliment

VHP Frýdek-Místek

Ing. Jerzy Nowak

odbor vodohospodářských koncepcí a informací SSP

Ing. Vítězslav Sámel

technický úsek Opava

František Bezděk

VHP Český Těšín

10 let

David Holec

doprava a mechanizace FM

Renáta Adamčíková

odbor ekonomických informací SSP

Ing. Jan Vévoda

odbor informatiky SSP

Hana Středulová

právní oddělení SSP

Karel Křížánek

odbor vodohospodářských koncepcí a informací SSP

Roman Kuzník

VHP Ostrava

Antonín Kirschner

doprava a mechanizace Opava

15 let

Miroslava Měrková

správa závodu Opava

Radmila Pilavková

ekonomický úsek Opava

Renáta Hrušková

ekonomický úsek Opava

Helena Pustějovská

majetkové oddělení SSP

Ing. Vladimír Zdráhal

vodohospodářský dispečink SSP

Dana Urbánková

odbor ekonomiky práce SSP

Věra Kunclová

provozní odbor SSP

Iva Odehnalová

MTZ Frýdek-Místek

Dagmar Tanhauserová

VHP Ostrava

20 let

Jan Dobosz

odbor hospodářská správa SSP

Ing. Ivana Mojžíšková

odbor ekonomiky práce SSP

25 let

Karel Gleta

Dílny a údržba FM

Zdeněk Baďura

VHP Krnov

Ing. Eliška Mašková

odbor vodohospodářských koncepcí a informací SSP

30 let

Jaroslav Semančík

VHP Krnov

Ing. Alena Šmerdová

odbor investic SSP

35 let

Eva Pastorková

provozní odbor SSP

